

[Kirsten Jacobsen]

når det gælder fastsættelse af regler for fri udveksling af tjenesteydelser over grænserne, som er indholdet af 2. forsikringsdirektiv.

Vi håber, at man i Erhvervsudvalget vil få belyst sagens mange tekniske sider; bl.a. vil vi gerne sikre os, at der ikke vedtages bestemmelser, som går ud over det, Danmark har forpligtet sig til gennem de to direktiver, medmindre det drejer sig om forenklinger eller liberaliseringer.

De dele af lovforslag nr. L 126 om forsikringsvirksomhed, som går ud på at fjerne unødvendig detailregulering, har vi naturligvis allerede en positiv holdning til, og vi synes også, det er en god idé, at Finanstilsynet ikke længere skal godkende vedtægter.

Revisionen af båndlæggelsesinstituttet virker også som en nødvendig modernisering, og de regler, der forelås til omdannelse af forsikringsselskaber, finder Fremskridtspartiet fornuftige.

Fremskridtspartiet udtrykker også tilfredshed med, at ministeren for begge lovforslags vedkommende konstaterer, at de ikke forventes at få hverken administrative eller statsfinansielle konsekvenser. Det drejer sig altså først og fremmest om at få smidiggjort og moderniseret forsikringsloven, således at vi opfylder vores forpligtelser over for EF-Fællesskabet, og det vil vi gerne medvirke til, idet vi som sagt håber under udvalgsarbejdet at få klarlagt de mere tekniske sider af sagen.

Endelig vil jeg gerne gøre den bemærkning, at det, hr. Erling Olsen sagde, virkede umiddelbart fornuftigt, når man kender stempeltaksterne, og jeg håber derfor også, ministeren vil se på det, for det handler jo om at gøre erhvervslivets omkostninger så lave som muligt og ikke så meget om at få penge i statskassen, hvor det ikke er nødvendigt for at skabe en eller anden form for sikkerhed.

Fremskridtspartiet vil også finde det rimeligt at diskutere accessorisk virksomhed i denne forbindelse, fordi det vil falde godt i tråd med det, det handler om i alle de andre finansielle lovforslag, vi har haft til behandling.

Vi tilsiger altså en positiv udvalgsbehandling.

Larsen-Ledet (RV):

Der er her tale om to forslag, som har til opgave at klargøre og fastlægge forsikringsbetin-

gelserne i de tolv EF-lande, og forslagene er begge konsekvenser af allerede vedtagne EF-direktiver. Forslagene betyder, at adgangsbetingelserne til forsikringserhvervet hovedsagelig vil blive afgjort i hjemlandet.

I Det Radikale Venstre er vi tilfreds med begge forslag og tilsiger dem vor støtte under udvalgsarbejdet.

Sonja Albrink (CD):

Det første lovforslag vedrørende lov om forsikringsvirksomhed giver kun anledning til få bemærkninger. Der er hovedsagelig tale om en fortsat liberalisering og modernisering af reglerne for udøvelse af forsikringsvirksomhed. Dette er i overensstemmelse med regeringens afbureaukratiseringsplan, og en vedtagelse af forslaget vil medføre administrative besparelser såvel i forsikringsselskaberne som i Finanstilsynet.

Alligevel er der et par bestemmelser i forslaget, som giver anledning til bemærkninger.

Det fremgår således af § 1, nr. 7, at Finanstilsynet fremover kan undlade detailregulering af livsforsikringsvirksomheden. Tilsynet har mulighed for i stedet for forhåndsgodkendelse at fastsætte nogle rammer. Dette er helt på linie med konklusionerne i den redegørelse om Finanstilsynet, som et konsulentfirma har udarbejdet.

Det afgørende er imidlertid, at de gode intentioner bliver ført ud i livet. Kun derved får regeringens planer indhold, og vi opnår den tilsigtede afbureaukratisering og undgår for megen detailregulering.

En positiv nydannelse er, at båndlæggelsesinstituttet nedlægges. Det fremgår af lovbetragtningerne, at båndlæggelse blev indført i 1904 efter et nordisk lovsamarbejde. Kun et enkelt andet EF-land har en lignende indretning, og med vores moderne kontrol- og revisionsystem er der næppe tvivl om, at vi står over for noget, som tiden er løbet fra.

Spørgsmålet er imidlertid, om vi ikke bør gå endnu videre og afskaffe den rest, som efter lovforslaget bibeholdes for fast ejendom. Står den merbeskyttelse, som derved opnås for forsikringstageren, i et rimeligt forhold til de omkostninger, som selskaberne og derved forsikringstagerne påføres?

Der er i øvrigt rejst en klagesag over for EF-Kommissionen, hvor lovligheden af det danske